

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(γ) του Ν.33/64 – Μεταβατικές Διατάξεις)

(Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 50(Α)/2020)
(Υποθ. αρ. 1064/2014)

17 Ιανουαρίου, 2025

[Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΕΙΠΕΛ

Εφεσείων

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Εφεσίβλητης

Α. Χρίστου (κα), για Ιωαννίδης Δημητρίου ΔΕΠΕ, για Εφεσείοντα

*Ρ. Πασιουρτίδη (κα), για Άντης Τριανταφυλλίδης & Υιοί ΔΕΠΕ, για
Εφεσίβλητη*

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ. Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει η Δικαστής Στ. Χατζηγιάννη.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.: Ο Εφεσίων υπηρετούσε στην Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (στο εξής η Τράπεζα) από τον Ιανουάριο του 1980 μέχρι τον Αύγουστο του 2013 και κατείχε τη θέση του Director – Risk Management Cyprus. Από την 1.11.2008, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας, διορίστηκε ως Πρόεδρος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Ταμείου Πρόνοιας των Υπαλλήλων της Τράπεζας (στο εξής το Ταμείο).

Το Ταμείο, ως ξεχωριστή νομική οντότητα από την Τράπεζα, με οδηγίες της Εφεσίβλητης ως εποπτική αρχή, έπρεπε να προχωρήσει στη διάθεση μετοχών που κατείχε στην Τράπεζα, προς συμμόρφωση με τον **περί Ίδρυσης, Εγγραφής, Λειτουργίας και Εποπτείας των Ταμείων Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών Νόμο του 2012 (Ν.208(Ι)/2012).**

Ως εκ τούτου, η Διαχειριστική Επιτροπή του Ταμείου, αποφάσισε τη διάθεση των μετοχών που κατείχε στην Τράπεζα. Προς

τούτο διόρισε την Laiki Financial Services Ltd, Κυπριακή Εταιρεία παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, για την ετοιμασία και κατάρτιση του σχετικού ενημερωτικού δελτίου για διάθεση των εν λόγω μετοχών, προς τα μέλη του Ταμείου.

Η Εφεσίβλητη, ως εποπτική αρχή, ενέκρινε στις 24.8.2010 την έκδοση του ενημερωτικού δελτίου ημερ. 1.9.2010, σύμφωνα με το μέρος V του **περί της Δημόσιας Προσφοράς και Ενημερωτικού Δελτίου Νόμου του 2005 (Ν.114(Ι)/2005)**. Ο Εφeseίων, ως Πρόεδρος του Ταμείου υπέγραψε το εν λόγω ενημερωτικό δελτίο.

Η Εφεσίβλητη, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, με βάση το **Άρθρο 36 του περί της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμου του 2009 (Ν.73(Ι)/2009)** αποφάσισε το διορισμό ερευνώντων λειτουργών σε σχέση με την Τράπεζα. Σχετικό πόρισμα ετοιμάστηκε και υποβλήθηκε στην Εφεσίβλητη στις 4.6.2013.

Η Εφεσίβλητη, σε συνεδρία της ημερ. 17.6.2013, αφού μελέτησε το πόρισμα, αποφάσισε να καλέσει, μεταξύ άλλων, τον Εφeseίοντα, ο οποίος είχε υπογράψει το επίδικο ενημερωτικό δελτίο

ημερ. 1.9.2010, να υποβάλει τις παραστάσεις του για ενδεχόμενες παραβάσεις των **Άρθρων 20(3)(4) και 6(β) του περί Δημόσιας Προσφοράς και Ενημερωτικού Δελτίου Νόμου του 2005 (Ν.114(Ι)/2005)**. Ως εκ τούτου, η Εφεσίβλητη, επικαλούμενη το **Άρθρο 38 του Ν.73(Ι)/2009** με επιστολή της ημερ. 2.8.2013, κάλεσε τον Εφεσείοντα να υποβάλει τις γραπτές του παραστάσεις αναφορικά με το περιεχόμενο του επίδικου ενημερωτικού δελτίου του Ταμείου.

Ο Εφεσείων, με επιστολή των δικηγόρων του ημερ. 30.9.2013 υπέβαλε γραπτώς τις παραστάσεις του. Σε συνεδρία της ημερ. 28.4.2014, η Εφεσίβλητη αποφάσισε και επέβαλε στον Εφεσείοντα προσωπικά, διοικητικό πρόστιμο ύψους €10.000, για παράβαση του **Άρθρου 20(4) του Ν.114(Ι)/2005**.

Εναντίον της νομιμότητας της απόφασης της Εφεσίβλητης, η οποία κοινοποιήθηκε στον Εφεσείοντα με επιστολή της ημερ. 4.6.2014, ο Εφεσείων καταχώρισε την Προσφυγή με αρ. 1064/2014.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού εξέτασε τη σχετική νομοθεσία, κατέληξε πως α) η διαδικασία που ακολούθησε η Εφεσίβλητη ήταν εντός των προνοιών της σχετικής νομοθεσίας και δεν διαπιστώθηκε υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της, β) καμιά πραγματική ή νομική πλάνη της Εφεσίβλητης δεν προέκυπτε, ούτε και έλλειψη δέουσας έρευνας γ) δόθηκε στον Εφεσείοντα το δικαίωμα ακρόασης και συνεπώς δεν παραβιάστηκαν οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης, δ) η Εφεσίβλητη αιτιολόγησε επαρκώς και εξήγησε αναλυτικά τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης και τέλος ε) δεν παραβιάστηκαν οι αρχές της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης, παρά το γεγονός ότι η Εφεσίβλητη φέρει το δικό της μερίδιο ευθύνης προς το επενδυτικό κοινό για το ελλιπές ή παραπλανητικό του ενημερωτικού δελτίου.

Η κατάληξη αυτή του πρωτόδικου Δικαστηρίου, οδήγησε σε απόρριψη της Προσφυγής αρ. 1064/2014 και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώθηκε.

Ο Εφεσείων θεωρεί εσφαλμένη την πρωτόδικη απόφαση και με την παρούσα Έφεση επιδιώκει την ανατροπή της, στη βάση πέντε (5) λόγων Έφεσης.

Ειδικότερα, ο Εφεσείων υποστηρίζει πως το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα αποφάσισε ότι α) η διαδικασία διορισμού των ερευνώντων λειτουργών και λήψης πληροφοριών από τον ίδιο ήταν εντός των προνοιών της σχετικής νομοθεσίας (1^{ος} λόγος Έφεσης), β) όσα πρόσωπα υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο σύμφωνα με το **Άρθρο 20 του Ν.114(Ι)/2005**, οφείλουν οι ίδιοι να έχουν βεβαιωθεί και ικανοποιηθεί για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του (2^{ος} λόγος Έφεσης), γ) δόθηκε στον Εφεσείοντα το δικαίωμα ακρόασης σύμφωνα με το Νόμο (3^{ος} λόγος Έφεσης), δ) η Εφεσίβλητη αιτιολόγησε επαρκώς τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης (4^{ος} λόγος Έφεσης) και ε) δεν αναιρείται ούτε και διαγράφεται η ευθύνη του Εφεσείοντα επειδή η Εφεσίβλητη ενέκρινε το ενημερωτικό δελτίο. (5^{ος} λόγος Έφεσης).

Από την άλλη πλευρά, η Εφεσίβλητη, στα πλαίσια Αντέφεσης, υποστηρίζει πως είναι εσφαλμένο το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου πως η Εφεσίβλητη έχει ευθύνη για το ελλιπές ή παραπλανητικό περιεχόμενο του ενημερωτικού δελτίου και φέρει το δικό της μερίδιο ευθύνης προς το επενδυτικό κοινό.

Εξετάσαμε με προσοχή την πρωτόδικη απόφαση, υπό το πρίσμα των εισηγήσεων του Εφεσείοντα, ως και την αντίθετη θέση της Εφεσίβλητης, η οποία υποστηρίζει την ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης, με εξαίρεση το μοναδικό λόγο Αντέφεσης (ως ανωτέρω). Καταλήξαμε πως οι αιτιάσεις του Εφεσείοντα δεν ευσταθούν για τους πιο κάτω λόγους:

Σε σχέση με τον 1^ο λόγο Έφεσης, η ευπαίδευτη συνήγορος του Εφεσείοντα εισηγήθηκε πως η Εφεσίβλητη ενήργησε κατά παράβαση του **Άρθρου 35 του Ν.73(Ι)/2009**, το οποίο προνοεί ως ακολούθως:

«35.-(1) Η Επιτροπή, σε περίπτωση που κατά την άσκηση της εξουσίας της προς συλλογή πληροφοριών, διενέργεια ελέγχου, εισόδου και έρευνας ή από στοιχεία που με οποιοδήποτε τρόπο τίθενται ενώπιόν της, διαπιστώνει το ενδεχόμενο παράβασης των διατάξεων του παρόντος Νόμου ή της κειμένης νομοθεσίας, ενεργεί ως ακολούθως:

(α) σε περίπτωση που η ενδεχόμενη παράβαση δυνατόν εκ πρώτης όψεως να συνιστά ποινικό αδίκημα δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου ή της κειμένης νομοθεσίας, συντάσσει πόρισμα ή έκθεση γεγονότων, και τα υποβάλλει μαζί με όλα τα στοιχεία που κατέχει στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

(β) επιλαμβάνεται η ίδια και αποφασίζει κατά πόσο δικαιολογείται η επιβολή διοικητικού προστίμου ή άλλου διοικητικού μέτρου κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 37 ή δυνάμει της κειμένης νομοθεσίας και προχωρεί στην επιβολή διοικητικού προστίμου ή άλλου διοικητικού μέτρου, ανεξαρτήτως τυχόν ποινικής ευθύνης.»

Συγκεκριμένα, ισχυρίζεται πως πάσχει η προσβαλλόμενη απόφαση επειδή η Εφεσίβλητη κατά τη λήψη της, δεν στηρίχθηκε σε

στοιχεία που να είχαν ήδη τεθεί ενώπιον της, ως αποτέλεσμα άσκησης της εξουσίας της «για συλλογή πληροφοριών, διενέργεια ελέγχου, εισόδου και έρευνας». Θα έπρεπε, σύμφωνα με τον Εφεσείοντα, να είχε προηγηθεί αίτημα συλλογής πληροφοριών και η αποστολή ειδοποίησης ελέγχου προς τον ερευνώμενο, προτού αποσταλεί το αίτημα για υποβολή γραπτών παραστάσεων από τον ίδιο.

Η εισήγηση αυτή του Εφεσείοντα δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Όπως προκύπτει κατά τρόπο αναντίλεκτο από τις ρητές πρόνοιες του **Άρθρου 35** (ανωτέρω), οι εξουσίες της Εφεσίβλητης ρυθμίζονται σε όλες τις περιπτώσεις που εξετάζονται ενδεχόμενες παραβάσεις, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο τίθενται ενώπιον της τα συγκεκριμένα στοιχεία. Και τούτο, σύμφωνα με την σαφή πρόνοια του εν λόγω **Άρθρου 35** «ή από στοιχεία που με οποιοδήποτε τρόπο τίθενται ενώπιον της» και συνεπώς, χωρίς να απαιτείται η προηγούμενη διενέργεια της διαδικασίας που τα **Άρθρα 32-34** καθορίζουν για τη συλλογή πληροφοριών, τη διενέργεια ελέγχου και την είσοδο και έρευνα.

Σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την πρωτόδικη απόφαση με το οποίο συμφωνούμε πλήρως και υιοθετούμε, χωρίς να χρειάζεται να προσθέσουμε οτιδήποτε περαιτέρω:

«Η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε ότι επιθυμεί να διορίσει ερευνώντες λειτουργούς για σκοπούς διερεύνησης ενδεχόμενων παραβιάσεων, κόνισης χρήσης της δυνατότητας που της δίδει το άρθρο 36 του Νόμου Κεφαλαιαγοράς. Οι εξουσίες των ερευνώντων λειτουργών καθορίζονται στο άρθρο 36(3) μέχρι (5) ως εξής:

«(3) Κατά τη διεξαγωγή της έρευνας, ο ερευνών λειτουργός -

(α) δύναται να συμβουλευτείται και να συνοδεύεται από επαγγελματικό σύμβουλο, από άτομο το οποίο εξουσιοδοτείται γραπτώς από την αρμόδια εποπτική αρχή του εξωτερικού ως αντιπρόσωπος της εν λόγω αρχής ή και απ' οποιοδήποτε άλλο άτομο, και

(β) δύναται να ασκεί τις εξουσίες προς συλλογή πληροφοριών, είσοδο και έρευνα, με τις οποίες περιβάλλεται η Επιτροπή βάσει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(4) Ο ερευνών λειτουργός δύναται να καλεί, να ακούει μαρτυρία και να παίρνει γραπτή ή ηχογραφημένη, κατά την κρίση του ερευνώντος λειτουργού, κατάθεση από πρόσωπα που δυνατό να έχουν στοιχεία ή να γνωρίζουν οτιδήποτε σχετικά με την υπόθεση, τα οποία οφείλουν να προσέρχονται ενώπιον του ερευνώντος λειτουργού και να παρέχουν τις πληροφορίες που κατέχουν.

(5) Ο ερευνών λειτουργός, αφού ολοκληρώσει την έρευνα συντάσσει το πόρισμά του περιλαμβάνοντας τις απόψεις ή και τις εισηγήσεις του επί των ευρημάτων του, και το υποβάλλει στην Επιτροπή μαζί με όλα τα σχετικά με την υπόθεση έγγραφα:»

Στη σελίδα 4 του πορίσματος ημερομηνίας 4.6.2013 καταγράφεται το συνοπτικό συμπέρασμα των ερευνώντων λειτουργών:

«Στο πόρισμα αυτό καταλήγουμε, ως ερευνώντες λειτουργοί (οι τελικές αποφάσεις ανήκουν στο Συμβούλιο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς) ότι δεν φαίνεται να έγινε ανάδειξη του κινδύνου της επένδυσης στα ΟΕΔ, προς το επενδυτικό κοινό. Επίσης θεωρούμε ότι θα έπρεπε να γίνει απομείωση της αξίας των ΟΕΔ.

Επιπρόσθετα, θεωρούμε ότι η ζημιά αυτή θα μπορούσε να αποφευχθεί ή τουλάχιστον να περιοριστεί εάν η Εταιρεία λειτουργούσε με επάρκεια, risk management επί των ΟΕΔ, το οποίο αποτελούσε πρώτιστα ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας.

Ως εκ τούτου στο πόρισμα θίγονται και θέματα Εταιρικής Διακυβέρνησης.»

Και στη σελίδα 43 το συμπέρασμα σε σχέση με τα πρόσωπα που υπέγραψαν το ενημερωτικό δελτίο:

«Με βάση τα όσα αναφέρονται στο Μέρος Α και Β πιο πάνω, τα πρόσωπα τα οποία υπέγραψαν το Ενημερωτικό Δελτίο ημερομηνίας 1.9.2010, ενδεχομένως έχουν προβεί σε παράβαση του άρθρου 20, εδάφια (4) και (6)(β), του N. 114(I)/2005 καθότι, ως πρόσωπα που υπέγραψαν το Ενημερωτικό Δελτίο ημερομηνίας 1.9.2010 για τη δημόσια προσφορά του Ταμείου Προνοίας των υπαλλήλων της Εταιρείας και των εξαρτημένων εταιρειών της («Ταμείο προνοίας») προς τα μέλη με συνεισφορές μέχρι τις 31.12.1993 για αγορά μέχρι 15.497.055 μετοχών της Εταιρείας στην τιμή των €1.60 ανά μετοχή, δεν φαίνεται να επέδειξαν την προσήκουσα επιμέλεια κατά τη σύνταξη του και ιδίως ως προς την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του περιεχομένου του, με στόχο την ορθή, πλήρη και αντικειμενική πληροφόρηση των επενδυτών, ως είχαν ευθύνη.»

Η καθ' ης η αίτηση σε συνεδρία της ημερομηνίας 17.6.2013 αποφάσισε ως εξής:

«(XV) Κλήση σε παραστάσεις για ενδεχόμενη παράβαση του άρθρου 20(3), 20(4) και 20(6)(β) του N.114(I)/2005 των προσώπων οι οποίοι υπέγραψαν το Ενημερωτικό Δελτίο του Ταμείου Προνοίας ημερομηνίας 1.9.2010

Για το άρθρο 20, εδάφια (3), (4) και 6(β), του N.114(I)/2005 βλέπετε Παράρτημα Α των πρακτικών.

Από τα στοιχεία προκύπτει ότι οι υπογράφωντες του Ενημερωτικού Δελτίου του Ταμείου Προνοίας ημερομηνίας 1.9.2010 είναι οι:

- κ. XXX Βγενόπουλος - Διοικητικός Σύμβουλος Εταιρείας
- κ. XXX Λυσάνδρου - Διοικητικός Σύμβουλος Εταιρείας
- κ. XXX Μπουλούτας - Διοικητικός Σύμβουλος Εταιρείας
- κ. XXX Στυλιανίδης - Διοικητικός Σύμβουλος Εταιρείας
- κ. XXX Κουννής - Διοικητικός Σύμβουλος Εταιρείας
- κ. XXX Πλεϊπελ - Διαχειριστική Επιτροπή
- κ. XXX Φιλιππίδου - Διαχειριστική Επιτροπή
- κ. XXX Σωκράτους - Διαχειριστική Επιτροπή

Με βάση τα όσα αναφέρονται στο Μέρος (XIII) και (XIV) πιο πάνω, τα προαναφερόμενα πρόσωπα ενδεχομένως έχουν προβεί σε παράβαση του άρθρου 20, εδάφια (4) και (6)(β), του N.114(I)/2005 καθότι, ως πρόσωπα που υπέγραψαν το Ενημερωτικό Δελτίο ημερομηνίας 1.9.2010 για τη δημόσια προσφορά του Ταμείου Προνοίας προς τα μέλη με συνεισφορές μέχρι τις 31.12.1993 για αγορά μέχρι 15.497.055 μετοχών της Εταιρείας στην τιμή των €1.60 ανά μετοχή, δεν φαίνεται να επέδειξαν την προσήκουσα επιμέλεια κατά τη σύνταξη του και ιδίως ως προς την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και

επικαιρότητα του περιεχομένου του, με στόχο την ορθή, πλήρη και αντικειμενική πληροφόρηση των επενδυτών, ως είχαν ευθύνη.»

Σύμφωνα με το άρθρο 38(1) του Νόμου Κεφαλαιαγοράς, η καθ' ης η αίτηση υποχρεούται πριν προβεί στην έκδοση της απόφασής της για επιβολή προστίμου να δώσει το δικαίωμα ακρόασης σε κάθε επηρεαζόμενο πρόσωπο. Και σύμφωνα με την παράγραφο (3) του ίδιου άρθρου οφείλει να λαμβάνει υπόψη της τις παραστάσεις πριν εκδώσει απόφαση κατά πόσο υπήρξε ή μη παράβαση και αν ναι, κατά πόσο επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο και ποιου ύψους.

Συνεπώς, η διαδικασία που ακολούθησε η καθ' ης η αίτηση ήταν εντός των προνοιών της σχετικής νομοθεσίας και δεν διαπιστώνω κατάχρηση εκ μέρους της ως η εισήγηση του αιτητή.»

Υπό το φως των πιο πάνω, συμφωνούμε με το πρωτόδικο Δικαστήριο ότι καθ' όλα ορθά και σε πλήρη σύμπνοια με τις πρόνοιες του **Άρθρου 35** (ανωτέρω) η Εφεσίβλητη, κατά την συνεδρία της ημερ. 17.6.2013, κατά την οποία τέθηκε ενώπιον της το πόρισμα των ερευνώντων λειτουργών και όλα τα σχετικά στοιχεία που προέκυψαν μετά την εκτεταμένη έρευνα που διενεργήθηκε, αποφάσισε να καλέσει τον Εφεσείοντα σε γραπτές παραστάσεις για ενδεχόμενη παράβαση του **Άρθρου 20(4) του Ν.114(Ι)/2005**.

Συνακόλουθα, ο 1^{ος} λόγος Έφεσης δεν ευσταθεί και απορρίπτεται.

Αβάσιμος κρίνεται και ο 2^{ος} λόγος Έφεσης που σχετίζεται με τη θέση του Εφεσείοντα ότι η Εφεσίβλητη δεν έλαβε υπόψη της

σημαντικά γεγονότα, ώστε να καταλήξει στο ασφαλές συμπέρασμα ότι ο Εφεσείων ευθύνεται για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του ενημερωτικού δελτίου, ως υπογράφων άτομο.

Σχετικό είναι το πιο κάτω απόσπασμα από την πρωτόδικη απόφαση με το οποίο επίσης συμφωνούμε πλήρως και υιοθετούμε:

«Ως προς την πραγματική και νομική πλάνη και έλλειψη δέουσας έρευνας της καθ' ης η αίτηση, ο αιτητής εισηγείται ότι δεν λήφθηκαν υπόψη σημαντικά γεγονότα προτού η καθ' ης η αίτηση καταλήξει ότι ο αιτητής έχει ευθύνη για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του ενημερωτικού δελτίου ως προνοείται στο άρθρο 20(4) του Νόμου και ότι η καθ' ης η αίτηση δεν είχε ενώπιόν της κανένα στοιχείο που να τεκμηριώνει ότι ο αιτητής δεν έλαβε κάθε εύλογο μέτρο για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του ενημερωτικού δελτίου.

Το άρθρο 20 του Νόμου προνοεί ότι:

«20.-(1) Ο προσφέρων τις κινητές αξίες ή ο αιτητής της εισαγωγής κινητών αξιών προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά, ανάλογα με την περίπτωση, υπογράφει το ενημερωτικό δελτίο:

Νοείται ότι, εφόσον ο προσφέρων ή ο αιτητής είναι νομικό πρόσωπο, το ενημερωτικό δελτίο υπογράφουν οι νόμιμοι εκπρόσωποί του.

(2) Εφόσον ο προσφέρων ή ο αιτητής της εισαγωγής έχουν τη μορφή νομικού προσώπου, το ενημερωτικό δελτίο υπογράφουν σε κάθε περίπτωση, ιδίω ονόματι και αυτοτελώς, τουλάχιστον τρία εκτελεστικά μέλη του διοικητικού συμβουλίου και οπωσδήποτε ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου και ο διευθύνων σύμβουλος ή οι διευθύνοντες σύμβουλοι, αν είναι περισσότεροι του ενός.

(3) Τηρούμενων των διατάξεων των εδαφίων (1) και (2), το ενημερωτικό δελτίο υπογράφουν επίσης τα πρόσωπα που το ενημερωτικό δελτίο απαριθμεί ως υπεύθυνα για την παροχή των εκτιθέμενων σε αυτό πληροφοριών.

(4) Τα πρόσωπα που υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο κατά τα εδάφια (1), (2) και (3) ευθύνονται για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του.»

Η ερμηνεία που δίδει ο αιτητής στην παράγραφο (4) του πιο πάνω άρθρου δεν με βρίσκει σύμφωνη. Όπως καθαρά προκύπτει από το λεκτικό του Νόμου η ευθύνη όσων υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο προκύπτει κατά

τρόπο αυτόματο και απόλυτο και δεν χρειάζεται απόδειξη ή τεκμηρίωση της ευθύνης αυτής από πλευράς της καθ' ης η αίτηση. Συνεπώς, όσα πρόσωπα υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο σύμφωνα με το άρθρο 20 οφείλουν οι ίδιοι να έχουν βεβαιωθεί και ικανοποιηθεί για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητά του και όχι το αντίθετο.

Κατ' επέκταση καμία πραγματική ή νομική πλάνη της καθ' ης η αίτηση δεν προκύπτει αλλά ούτε και έλλειψη δέουσας έρευνας.»

Όπως ρητά προβλέπεται στο **Άρθρο 20(4)** (ανωτέρω), η ευθύνη για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του ενημερωτικού δελτίου, εναποτίθεται στα υπεύθυνα πρόσωπα που υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο και στη συγκεκριμένη περίπτωση στον Εφeseίοντα. Αυτό, όπως ορθά υπέδειξε η ευπαίδευτη συνήγορος της Εφεσίβλητης, ήταν σαφές στον Εφeseίοντα κατά το χρόνο υπογραφής του ενημερωτικού δελτίου όπου αναγράφετο μεταξύ άλλων:

«Υπεύθυνοι για τη σύνταξη και την ακρίβεια των στοιχείων που περιέχονται στο παρόν Ενημερωτικό Δελτίο είναι τα μέλη της Διαχειριστικής Επιτροπής του Ταμείου Προνοίας (συνεισφορές μέχρι 31.12.1993), κ.κ. Δημήτρης Πλείπελ, Αννίτα Φιλιππίδου και Κώστας Σωκράτους, καθώς και οι Διοικητικοί Σύμβουλοι της Marfin Popular Bank Public Co Ltd, κ. κ. Ανδρέας Βγενόπουλος, Νεοκλής Λυσάνδρου, Ευθύμιος Μπουλούτας, Χρίστος Στυλιανίδης και Παναγιώτης Κουνής, οι οποίοι αναλαμβάνουν συλλογικά και ατομικά πλήρη ευθύνη για την ακρίβεια, ορθότητα και πληρότητα των πληροφοριών και των στοιχείων που περιέχονται στο παρόν Ενημερωτικό Δελτίο και αφού έλαβαν κάθε εύλογο μέτρο για το σκοπό αυτό βεβαιώνουν ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στο έγγραφο αναφοράς είναι, εξ όσων γνωρίζουν, σύμφωνες με την πραγματικότητα και ότι δεν υπάρχουν παραλείψεις που θα μπορούσαν να αλλοιώσουν το περιεχόμενο του.»

Είναι συνεπώς προφανές ότι ο Εφeseίων αποδέχθηκε και ανέλαβε με ρητό και σαφή τρόπο την ευθύνη για την ακρίβεια, πληρότητα και σαφήνεια των πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο ενημερωτικό δελτίο, διαβεβαιώνοντας σχετικά και τους επενδυτές ότι οι πληροφορίες που περιέχονται σε αυτό είναι σύμφωνες με την πραγματικότητα και ότι δεν υπάρχουν παραλείψεις που θα μπορούσαν να αλλοιώσουν το περιεχόμενο του. Μάλιστα, ο Εφeseίων, κατείχε τη θέση του Director – Risk Management Cyprus στην Τράπεζα και συνεπώς, λόγω ακριβώς της θέσης του αυτής ήταν ο ίδιος γνώστης των κινδύνων που αφορούσαν την Τράπεζα και όφειλε να μεριμνήσει ώστε η αναγκαία πληροφόρηση αναφορικά με τους κινδύνους της συγκεκριμένης επένδυσης κατά τον ουσιώδη χρόνο, να είχε περιληφθεί στο επίδικο ενημερωτικό δελτίο.

Με αυτά τα δεδομένα, προκύπτει πως η υπογραφή του δεν ήταν απλά τυπική αλλά ισοδυναμούσε με ανάληψη ευθύνης για το περιεχόμενο του ενημερωτικού δελτίου ώστε να διασφαλιστεί η ορθή πληροφόρηση των επενδυτών.

Απόλυτα σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, **Αννίτα Φιλιππίδου υ.**

Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, Α.Ε. 7/2016 ημερ.

10.5.2023 όπου προβλήθηκαν παρόμοιοι ισχυρισμοί:

«Περαιτέρω, ως προς τον ευρύτερο ισχυρισμό για πλάνη περί το νόμο και τα πράγματα, η Εφεσείουσα ισχυρίζεται ότι η ιδιότητα της ως Οικονομικής Διευθύντριας, λανθασμένα οδήγησε στο συμπέρασμα ότι είχε την ευθύνη για την καταγραφή των κινδύνων στο ενημερωτικό δελτίο.

Όπως ορθά υποδείχθηκε, πρωτοδίκως, η θέση αυτή αντικρούεται με το ίδιο περιεχόμενο του Νόμου (δηλ. κυρίως του **Άρθρου 20(4) του Ν.114(Ι)/2005**). Βάσει των υποχρεώσεων που ανέλαβε, σαφώς η Εφεσείουσα υπογράφοντας το ενημερωτικό δελτίο όφειλε (τουλάχιστον) να το είχε μελετήσει και να γνώριζε το περιεχόμενό του πριν να το υπογράψει. Πράξη η οποία δεν ήταν τυπική και ισοδυναμούσε με ανάληψη ευθύνης για το περιεχόμενό του.

Η θεώρηση πως η ιδιότητα της Οικονομικής Διευθύντριας ομού με την υπογραφή του ενημερωτικού Δελτίου δεν θεμελιώνουν ευθύνη ως έχει στοιχειοθετηθεί ως απορρέουσα από το Νόμο, με όλο το σεβασμό, θα έθετε εκ ποδών τόσο το όλο σύστημα που ο Νόμος θέλησε να θεμελιώσει, ώστε ακριβώς να θωρακίζεται η ορθή πληροφόρηση, όσο και τα πραγματικά γεγονότα της υπόθεσης.

Ακριβώς, η επιδερμική – ως μας επιτραπεί ο όρος – τοποθέτηση υπογραφής από πρόσωπα που όφειλαν να γνωρίζουν για τους κινδύνους επένδυσης, οδήγησε – μεταξύ άλλων – σε μια άναρχη κατάσταση όπου πολλά δεινά έλαβαν χώραν.

Όπως καταγράφεται σε σχετικό πρακτικό των Εφεσιβλήτων ημερ.28.4.2014, η ύπαρξη της παράβασης της Εφεσείουσας συνίστατο, επειδή στο Ενημερωτικό Δελτίο ημ. 1.9.2010 το οποίο υπέγραψε ως υπεύθυνο πρόσωπο, έχουσα την ευθύνη για την ακρίβεια, σαφήνεια, πληρότητα και επικαιρότητα του δυνάμει του Άρθρου 20(4) του Νόμου, δεν είχαν περιληφθεί σ' αυτό πληροφορίες οι οποίες ήσαν απαραίτητες για να παρέχεται στους επενδυτές η δυνατότητα να εκτιμήσουν με πληρότητα διάφορα σημαντικά στοιχεία που αφορούν τον εκδότη.

Ευλόγως το πρωτόδικο Δικαστήριο παρατηρεί πως το γεγονός ότι η Εφεσείουσα ήταν η Οικονομική Διευθύντρια ορθά *«επιμέτρησε στην πορεία επιβολής του διοικητικού προστίμου, ακριβώς λόγω της, αδιαμφισβήτητης, δυνατότητας που είχε εκ της θέσεως της να γνωρίζει χρηματοοικονομικές πληροφορίες που αφορούσαν και είχαν άμεση σχέση με τους κινδύνους που όφειλε να εντοπίσει και δημοσιοποιήσει προτού πιστοποιήσει με την υπογραφή της την ακρίβεια του ενημερωτικού δελτίου. Κίνδυνοι οι οποίοι, όπως και στην περίπτωση των δύο πρώτων προσβαλλόμενων πράξεων, περιστρέφονταν γύρω από την επένδυση σε ομόλογα Ελληνικού Δημοσίου (ΟΕΔ) κατά τον ουσιώδη χρόνο»*.

Όλες οι σχετικές αιτιάσεις περί λάθους και προβολής του μεμπρού της αιτιολογίας και της συναφούς κρίσης του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι αστήρικτες. Το Δικαστήριο ενδιέτριψε με πειστικότητα και πληρότητα επί των εγερθέντων θεμάτων και καμιά επέμβαση μας δεν χωρεί.»

Σχετικό είναι και το πιο κάτω απόσπασμα από την πρόσφατη απόφαση του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου στην **ΕΔΔ 126/2016, ημερ. 14/11/2023, Χρίστος Ορφανίδης ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου** με αναφορά στην υπόθεση **Αννίτα Φιλιππίδου** (ανωτέρω):

«Ο Εφεσίων, με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 20(4) του Ν.114(1)/2005, ως πρόσωπο που υπέγραψε το υπό κρίση Ενημερωτικό Δελτίο, είχε ευθύνη για την ακρίβεια, σαφήνεια και επικαιρότητα των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σ' αυτό, υποχρέωση προς την οποία δεν συμμορφώθηκε, η δε έκδοση συμπληρωματικού Ενημερωτικού Δελτίου, εν πάση περιπτώσει, δεν θα αναιρούσε την παράβαση που διαπιστώθηκε στο αρχικό Ενημερωτικό Δελτίο ημερ. 11.10.2011.»

Συνακόλουθα, ο 2^{ος} λόγος Έφεσης επίσης δεν γίνεται αποδεκτός και απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Προχωρούμε στο σημείο αυτό στην εξέταση του 5^{ου} λόγου Έφεσης, ο οποίος αφορά την έγκριση του ενημερωτικού δελτίου από την Εφεσίβλητη, ως άμεσα σχετικός με τον 2^ο λόγο Έφεσης (ανωτέρω) και την ευθύνη του Εφεσείοντα για την υπογραφή του Ενημερωτικού δελτίου.

Επαναλαμβάνουμε τα όσα έχουμε ήδη αναφέρει στα πλαίσια του 2^{ου} λόγου Έφεσης, προσθέτοντας πως η υποχρέωση που επιβάλλεται από το **Άρθρο 26 του Ν.114(Π)/2005** για δημοσίευση του ενημερωτικού δελτίου μόνο μετά από έγκριση της Εφεσίβλητης, αποτελεί αυτοτελή υποχρέωση, η οποία όμως δεν αναιρεί την υποχρέωση που επιβάλλεται από το **Άρθρο 20(4)** (ανωτέρω).

Το ζήτημα αυτό έτυχε εξέτασης και απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο, στην υπόθεση **Αννίτα Φιλιππίδου** (ανωτέρω), από την οποία και το ακόλουθου απόσπασμα:

«Ερχόμαστε να εξετάσουμε τώρα τον τελευταίο Λόγο Έφεσης αυτής της Ομάδας, δηλαδή τον τρίτο λόγο. Η Εφεσείουσα ισχυρίζεται ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έσφαλε όταν απέρριψε το λόγο ακυρώσεως περί του ότι παραβιάστηκε η αρχή της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου. Αφού είναι η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς που είχε δώσει την έγκριση της για τη δημοσίευση του ενημερωτικού δελτίου, δεν μπορούσε η ίδια να διαπιστώσει την ύπαρξη παράβασης.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αντίκρουσε τα επιχειρήματα αυτά με στέρεη λογική και κανένα πεδίο επέμβασής μας δεν χωρεί. Όπως εξήγησε, η έγκριση της δημοσίευσης από την Εφεσίβλητη, γίνεται στη βάση των πληροφοριών που υποβάλλονται από τα υπόχρεα με βάση το Νόμο πρόσωπα και των στοιχείων που παραθέτουν σε σχέση με ζητήματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική τους γνώση και για την ορθότητα των οποίων είναι αδύνατο να γνωρίζει η Εφεσίβλητη. Γι' αυτό το λόγο εξάλλου «τα υπεύθυνα πρόσωπα φέρουν και την ευθύνη της βεβαίωσης τους».

Συνεπώς, ομοίως και ο 5^{ος} λόγος Έφεσης απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Προχωρούμε με την εξέταση του 3^{ου} λόγου Έφεσης που σχετίζεται με κατ' ισχυρισμό παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης του Εφεσείουτα.

Συγκεκριμένα, είναι η θέση του Εφεσείουτα πως η Εφεσίβλητη ουδέποτε παραχώρησε στον Εφεσείουτα το δικαίωμα να διατυπώσει τη θέση του περί της ενδεχόμενης καταδίκης του ή επιβολής προστίμου. Αποφάσισε μόνο στη συνεδρία της ημερ. 17.6.2013 να καλέσει τον Εφεσείουτα σε γραπτές παραστάσεις, χωρίς να ενημερωθεί για το ενδεχόμενο επιβολής ποινής, ως και το ύψος αυτής. Συνεπώς, παραβιάστηκε το δικαίωμα ακρόασης του Εφεσείουτα.

Πανομοιότυποι ισχυρισμοί προβλήθηκαν και απαντήθηκαν από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου v. Εξέλιξη Επενδυτική Λτδ (2006) 3 ΑΑΔ 310**. Σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα:

«Η εφεσείουσα με την επιστολή της ημερ. 4.4.2002 γνωστοποίησε στους εφεσίβλητους ότι η ενώπιόν της διαδικασία θα ήταν η προβλεπόμενη στο άρθρο 39* του νόμου. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη τις παραστάσεις που υποβάλλονται από τα επηρεαζόμενα πρόσωπα πριν προβεί στην έκδοση της απόφασης της προς επιβολή διοικητικού προστίμου και στον καθορισμό του ύψους του οφειλόμενου ποσού. Αυτή η διαδικασία αντιδιαστέλλεται από την ποινική όπου η αυστηρή τήρηση των προδιαγεγραμμένων τύπων αποτελεί στις πλείστες περιπτώσεις προϋπόθεση της νομιμότητας της διαδικασίας. Εδώ οι παραστάσεις των επηρεαζόμενων προσώπων υποβάλλονται συνολικά για να καλύψουν σφαιρικά τα απλά θέματα προς εξέταση ενώπιον της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Ο κατατεμαχισμός της διαδικασίας και η διεξαγωγή της σε πολλά στάδια δεν θα εξυπηρετούσε κανένα σκοπό αφού η δίκαιη διεξαγωγή της επιτυγχάνεται με τον τρόπο που καθορίζει ο νόμος και που ακολούθησε η εφεσείουσα χωρίς να προκύψει δυσμενής επηρεασμός των εφεσίβλητων.»

Απόλυτα σχετικά είναι και όσα επαναλήφθηκαν στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση ***Suphire (stockbrokers Ltd v. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, (2006) 3 ΑΑΔ 648*** ως ακολούθως:

«Οι εφεσίβλητοι επικαλέστηκαν ενώπιόν μας την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην ***Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου v. Εξέλιξη Επενδυτική Λτδ (2006) 3 Α.Α.Δ. 310***, στην οποία κρίθηκε πως δεν συνιστούσε πλημμέλεια η μη διάσπαση της διαδικασίας έτσι ώστε εκείνα που δικαιούται να πει ο διωκόμενος, είτε ως προς την καταδίκη είτε και ως προς την ποινή, να τα πει εξ αρχής, δια μιας. Σημειώνουμε πως και εδώ, όπως και στην πιο πάνω υπόθεση, ακριβώς είχαν κληθεί οι εφεσείοντες να υποβάλουν τις παραστάσεις τους ώστε να εκδώσει η Επιτροπή την απόφασή της "για ενδεχόμενη επιβολή διοικητικού προστίμου και καθορίσει το ύψος του".

Στην συγκεκριμένη περίπτωση, συμφωνούμε πλήρως και υιοθετούμε το πιο κάτω απόσπασμα από την πρωτόδικη απόφαση:

Τα άρθρα 38(1) μέχρι (3) του Κεφαλαιαγοράς Νόμου προνοούν τα ακόλουθα:

«38.-(1) Πριν να προβεί στην έκδοση της απόφασής της για ενδεχόμενη επιβολή διοικητικού προστίμου, η Επιτροπή οφείλει να δίδει δικαίωμα ακρόασης σε κάθε επηρεαζόμενο πρόσωπο και να

επισημαίνει τα δικαιώματα που του παρέχονται δυνάμει του εδαφίου (2).

(2) Πρόσωπο, στο οποίο κοινοποιείται έγγραφο με βάση το εδάφιο (1) έχει το δικαίωμα, εντός προθεσμίας την οποία τάσσει η Επιτροπή και η οποία δύναται να είναι μεταξύ τριών και είκοσι μίας ημερών από την εν λόγω κοινοποίηση, να προβεί σε γραπτές παραστάσεις προς την Επιτροπή.

(3) Η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη της τις παραστάσεις αυτές πριν να προβεί στην έκδοση απόφασης για την ύπαρξη ή μη παράβασης, στην επιβολή διοικητικού προστίμου και στον καθορισμό του ύψους αυτού.»

Όπως έχω εξηγήσει πιο πάνω στην απόφαση, στην υπό κρίση υπόθεση προηγήθηκε το πόρισμα των ερευνώντων λειτουργών που κατέληξε σε συγκεκριμένες εισηγήσεις οι οποίες εξετάστηκαν ακολούθως σε συνεδρία της καθ' ης η αίτηση. Έχω την άποψη ότι το άρθρο 38 υποχρεώνει την καθ' ης η αίτηση σε περίπτωση που διαπιστώσει ενδεχόμενη παράβαση να δώσει το δικαίωμα στον ενδιαφερόμενο να υποβάλει παραστάσεις οι οποίες, αφού αξιολογηθούν, οδηγούν είτε σε απόφαση μη διαπίστωσης παράβασης είτε σε απόφαση διαπίστωσης παράβασης και επιβολής διοικητικού προστίμου. Η καθ' ης η αίτηση κινούμενη σε αυτά τα πλαίσια, κάλεσε τον αιτητή να υποβάλει τις παραστάσεις του με επιστολή ημερομηνίας 2.8.2013 η οποία αναφέρει τα ακόλουθα:

«Με την παρούσα σας πληροφορούμε ότι, η Επιτροπή σε συνεδρία της με ημερομηνία 17 Ιουνίου 2013, αποφάσισε δυνάμει του άρθρου 38 του περί της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμου του 2009, όπως σας καλέσει να προβείτε σε γραπτές παραστάσεις καθότι από τα ενώπιον της στοιχεία ενδεχομένως να προκύπτει η πιο κάτω παράβαση από μέρους σας

(Μέρος III):

[.]

Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς επιλαμβανόμενη η ίδια της υπόθεσης, ως υποχρεούται βάσει του άρθρου 35(1)(β) του περί της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμου του 2009, αποφάσισε να εξετάσει κατά πόσο οι πιο πάνω ενέργειες σας στοιχειοθετούν την υπό αναφορά ενδεχόμενη παράβαση και κατά πόσο δικαιολογείται η επιβολή, ή μη, διοικητικού προστίμου.

Η Επιτροπή πριν να προβεί στην έκδοση της απόφασής της για την ύπαρξη, ή μη, παράβασης ή επιβολής διοικητικού προστίμου, καθώς και τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης, θα λάβει υπόψη της τις παραστάσεις σας.

Συνεπώς καλείστε όπως εντός 21 εργάσιμων ημερών από της κοινοποίησης της παρούσης να προβείτε σε γραπτές παραστάσεις προς την Επιτροπή.»

Κατ' επέκταση, το δικαίωμα ακρόασης δόθηκε στον αιτητή δεόντως και σύμφωνα με τον νόμο.»

Προκύπτει, επομένως, πως η Εφεσίβλητη κάλεσε τον Εφεσείοντα σε γραπτές παραστάσεις, αναφέροντας ότι θα αποφασίσει και θα λάβει υπόψη τις παραστάσεις του, τόσο σε σχέση με το κατά πόσο οι ενέργειες του στοιχειοθετούν παραβάσεις, όσο και κατά πόσο δικαιολογείται η επιβολή ή μη διοικητικού προστίμου. Απόλυτα σχετικό είναι και το ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση **Αννίτα Φιλιππίδου** (ανωτέρω):

«Προς ολοκλήρωση του υπό εξέταση κεφαλαίου των νομικών προσεγγίσεων της Αιτήτριας, προστίθεται ότι ούτε και η, επιδερμική, θέση ότι δεν δόθηκε το δικαίωμα υποβολής προφορικών παραστάσεων για σκοπούς επιβολής ποινής είναι βάσιμη. Η Καθ' ης η αίτηση με επιστολή της ημερομηνίας 2 Αυγούστου 2013 κάλεσε την Αιτήτρια σε γραπτές παραστάσεις, αναφέροντας μεταξύ άλλων:

«Η Επιτροπή πριν να προβεί στην έκδοση της απόφασής της για την ύπαρξη ή μη, παράβασης ή επιβολής διοικητικού προστίμου, καθώς και τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης, θα λάβει υπόψη της τις παραστάσεις σας.»

Η Αιτήτρια ανταποκρίθηκε υποβάλλοντας τις θέσεις της με επιστολή ημερομηνίας 2 Οκτωβρίου 2013. Υπό αυτά τα δεδομένα δόθηκε στην Αιτήτρια, κατ' ακολουθία των εκ του Νόμου διαλαμβανόμενων, το δικαίωμα να υποβάλει τις παραστάσεις της, τόσο για το ενδεχόμενο παράβασης των προνοιών του Νόμου όσο και σε ό,τι αφορά το ύψος πιθανού διοικητικού προστίμου. Ούτε και τίθεται θέμα περαιτέρω προφορικής ακρόασης και ανάλογων παραστάσεων, αφού η Καθ' ης η αίτηση έκρινε ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν απαραίτητο προς επεξήγηση των γραπτών παραστάσεων που είχαν ήδη υποβληθεί.»

Ως αποτέλεσμα και ο 3^{ος} λόγος Έφεσης δεν γίνεται αποδεκτός και απορρίπτεται.

Τέλος, ο 4^{ος} λόγος Έφεσης αφορά την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης. Είναι η θέση του Εφεσείοντα πως η Εφεσίβλητη με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν έδωσε καμιά αιτιολογία σε σχέση με την κατάληξη παράβασης εκ μέρους του, δεν προέβηκε σε ανάλυση των πραγματικών γεγονότων που οδήγησαν στην ενοχή του, ούτε και αιτιολόγησε πως το επιβληθέν πρόστιμο συνεκτιμήθηκε σύμφωνα με τις πρόνοιες της νομοθεσίας. Συνεπώς, εισηγείται πως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παντελώς αναιτιολόγητη, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο δικαστικός έλεγχος.

Δεν συμφωνούμε ούτε και με αυτήν την εισήγηση του Εφεσείοντα. Το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου και ειδικότερα τα πρακτικά συνεδρίας της Εφεσίβλητης ημερ. 28.4.2014, επιβεβαιώνουν κατά τρόπο αναντίλεκτο, ότι όλες οι διαπιστώσεις της Εφεσίβλητης είναι επαρκώς και δεόντως αιτιολογημένες. Συγκεκριμένα, η Εφεσίβλητη αιτιολόγησε πλήρως και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους διαπίστωσε τη διάπραξη παραβάσεων εκ μέρους του Εφεσείοντα σε σχέση με το **Άρθρο 20(4) του Ν.114(Π)/2005**. Όπως επεξηγείται αναλυτικά στα σχετικά πρακτικά της Εφεσίβλητης, το επίδικο ενημερωτικό δελτίο δεν

περιείχε την απαραίτητη πληροφόρηση σε σχέση με τους κινδύνους, αφού δεν αναφερόταν ούτε το ύψος της επένδυσης σε Ομόλογα της Ελληνικής Δημοκρατίας (ΟΕΔ), ούτε πως αυτό συγκρινόταν με τα ίδια κεφάλαια της Τράπεζας, αλλά ούτε και η σχετική πληροφόρηση σε σχέση με τις υποβαθμίσεις των οίκων αξιολόγησης οι οποίοι αξιολογούσαν κατά τον εν λόγω χρόνο τη συγκεκριμένη επένδυση ως «σκουπίδια». Επομένως, δεν δόθηκε η αναγκαία πληροφόρηση που να αναδεικνύει τον υψηλό πιστωτικό κίνδυνο των ΟΕΔ, καθώς και τον υψηλό κίνδυνο συγκέντρωσης που αυτά ενείχαν. Πληροφόρηση που ήταν αναγκαία και απαραίτητη προκειμένου να παρείχετο στους επενδυτές η δυνατότητα να εκτιμήσουν με πληρότητα τα περιουσιακά στοιχεία, τις υποχρεώσεις, τη χρηματοοικονομική κατάσταση, τα κέρδη, τις ζημιές και τις προοπτικές του εκδότη. Περαιτέρω, στα πρακτικά της ίδιας συνεδρίας της Εφεσίβλητης, αναγράφονται αναλυτικά οι λόγοι που οδήγησαν στην επιβολή του επίδικου διοικητικού προστίμου στον Εφεσεϊόντα.

Συνεπώς και ο 4^{ος} λόγος Έφεσης απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Υπό το φως των ανωτέρω, κρίνουμε πως η προσβαλλόμενη απόφαση της Εφεσίβλητης, η οποία τήρησε ορθά την προβλεπόμενη

από το Νόμο διαδικασία και αιτιολόγησε επαρκώς την επιβολή του επίδικου προστίμου, είναι καθ' όλα νόμιμη και δεν υπάρχει κανένα πεδίο επέμβασης μας. Κατάληξη που οδηγεί αναπόφευκτα σε απόρριψη της Έφεσης.

Παραμένει προς εξέταση ο λόγος Αντέφεσης που καταχωρίστηκε από την Εφεσίβλητη, στα πλαίσια του οποίου η ευπαιδευτη συνήγορος της εισηγήθηκε πως το πρωτόδικο Δικαστήριο, παρά τις ορθές διαπιστώσεις του σε σχέση με την εξέταση των λόγων ακύρωσης, εσφαλμένα και αχρείαστα προέβηκε σε πρόσθετες διαπιστώσεις και αναφορές περί μεριδίου ευθύνης προς το επενδυτικό κοινό εκ μέρους της Εφεσίβλητης, για το ελλιπές ή παραπλανητικό περιεχόμενο του ενημερωτικού δελτίου, οι οποίες όμως δεν επηρεάζουν ούτε και σχετίζονται με την τελική του κατάληξη.

Όπως ορθά διαπίστωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο, το επίδικο ενημερωτικό δελτίο αφορούσε τη δημόσια προσφορά του Ταμείου Προνοίας των Υπαλλήλων της Τράπεζας και των εξαρτημένων εταιρειών της προς τα μέλη, για αγορά μέχρι 15.497.055 μετοχών της Marfin Popular Bank Public Co Ltd στην τιμή των €1,60 ανά

μετοχή. Οι πληροφορίες που σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν είχαν συμπεριληφθεί στο ενημερωτικό δελτίο, αφορούσαν την μη αναφορά της πληροφορίας ότι οι επενδύσεις σε ομόλογα της Ελληνικής Δημοκρατίας «κατά την 1.9.2010 είχαν ονομαστική αξία €3,3 δις (σύνολο των ιδίων Κεφαλαίων στις 30.6.2010 €3,7 δις) τα οποία από τις 9.4.2010 αξιολογούνταν από τον οίκο αξιολόγησης Fitch σε BBB- με αρνητικό ορίζοντα (τελευταία βαθμίδα πριν την μη επενδυτική βαθμίδα-«σκουπίδια»), από τις 27.4.2010 αξιολογούνταν από τον οίκο αξιολόγησης Standard & Poor's σε BB+ (δηλαδή σε μη επενδυτική βαθμίδα-«σκουπίδια») και από τις 14.6.2010 αξιολογούνταν από τον οίκο Moody's σε Ba1 (δηλαδή σε μη επενδυτική βαθμίδα-«σκουπίδια»).

Το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε πως η πιο πάνω εικόνα καταδεικνύει μερίδιο ευθύνης προς το επενδυτικό κοινό για το ελλιπές περιεχόμενο του ενημερωτικού δελτίου και της ίδιας της Εφεσίβλητης, η οποία έχει, ως εποπτικό και ρυθμιστικό όργανο, την ευθύνη προστασίας του επενδυτικού κοινού, εφόσον ενέκρινε το ενημερωτικό δελτίο, όμως αυτό δεν αναιρεί ούτε και διαγράφει την ευθύνη του Εφεσείουτα που το υπέγραψε.

Η πιο πάνω προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν μας βρίσκει σύμφωνους.

Όπως έχουμε ήδη αποφασίσει ανωτέρω στα πλαίσια του 2^{ου} και 5^{ου} λόγου Έφεσης, την ευθύνη για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του ενημερωτικού δελτίου, φέρουν με βάση το **Άρθρο 20(4)** (ανωτέρω), τα υπεύθυνα πρόσωπα που το υπογράφουν. Η ευθύνη αυτή εναποτίθεται στα εν λόγω πρόσωπα, όπως αποφασίστηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Αννίτα Φιλιππίδου** (ανωτέρω):

«η έγκριση της δημοσίευσης από την Εφεσίβλητη, γίνεται στη βάση των πληροφοριών που υποβάλλονται από τα υπόχρεα με βάση το Νόμο πρόσωπα και των στοιχείων που παραθέτουν σε σχέση με ζητήματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική τους γνώση και για την ορθότητα των οποίων είναι αδύνατο να γνωρίζει η Εφεσίβλητη. Γι' αυτό το λόγο εξάλλου «τα υπεύθυνα πρόσωπα φέρουν και την ευθύνη της βεβαίωσης τους».

Είναι, συνεπώς προφανές πως η Εφεσίβλητη, δεν είναι σε θέση να γνωρίζει για κάθε εποπτευόμενο που υποβάλλει προς έγκριση το ενημερωτικό του δελτίο, την ορθότητα κάθε πληροφορίας που αναγράφεται σ' αυτό και πολύ περισσότερο, την παράλειψη συμπερίληψης αναγκαίων και απαραίτητων πληροφοριών για το επενδυτικό κοινό, όπως η παρούσα περίπτωση.

Ακριβώς για να διασφαλιστεί η ορθότητα των πληροφοριών, που υποβάλλονται, ο Νομοθέτης απαίτησε, με βάση το **Άρθρο 20(4)** (ανωτέρω), την υπογραφή του ενημερωτικού δελτίου από πρόσωπα που είναι σε θέση να αναλαμβάνουν την ευθύνη της ορθότητας και πληρότητας των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σ' αυτό, προκειμένου να θωρακίζεται η ορθή πληροφόρηση του επενδυτικού κοινού.

Συνακόλουθα, κρίνουμε πως η αναφορά του πρωτόδικου Δικαστηρίου περί μεριδίου ευθύνης της Εφεισίβλητης προς το επενδυτικό κοινό για το ελλιπές ή παραπλανητικό του ενημερωτικού δελτίου είναι λανθασμένη, η οποία ωστόσο, δεν επηρεάζει την τελική ορθή κατάληξη του. Συνεπώς ο λόγος Αντέφησης επιτυγχάνει.

Για τους λόγους που εξηγήσαμε η Έφεση απορρίπτεται.

Η Αντέφηση επιτυγχάνει.

Επιδικάζονται έξοδα προς όφελος της Εφεσίβλητης και σε βάρος του Εφεσείοντα, τόσο της Έφεσης, όσο και της Αντέφεσης, συνολικού ύψους €5.000 (πλέον ΦΠΑ αν υπάρχει).

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.

Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ.

/Α.Α.Ο.